

Kislány, mondom neked, kelj fel!

Abban az időben:

Amikor Jézus a bárkával ismét átkelt a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köréje. Ekkor odajött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta őt, a lába elé borult, és nagyon kérte: „Halálán van a lányom. Jöjj, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!” Erre ő elment vele. Nagy tömeg kísérte, és tolongott körülötte.

Volt ott egy asszony, aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett. Sok orvos sokféle kellemetlen kezelésnek vetette alá: Mindenét rájuk költötte, de hasztalan, egyre rosszabbul lett. Hallott Jézusról, ezért átfurakodott a tömegben, és hátulról megérintette a ruháját. Így gondolkodott magában: „Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok.” És azonmód megszűnt a vérfolyása. Érezte testében, hogy meggyógyult bajából.

Jézus nyomban észrevette, hogy erő ment ki belőle. Megfordult a tömegben, és megkérdezte: „Ki érintette meg a ruhámat?”

Tanítványai ezt válaszolták: „Látod, hogy szorongat a tömeg, mégis azt kérdezed: Ki érintett meg?” De ő mégis körülnézett, hogy lássa, ki volt az. Az asszony félve, remegve előlépett -- mert hisz tudta, hogy mi történt vele --, odaborult eléje, és őszintén bevallotta neki az igazságot.

Ő így szólt hozzá: „Leányom, hited meggyógyított téged. Menj békével, és bajodtól megszabadulva légy egészséges!”

Még beszélt, amikor jöttek a zsinagóga elöljárójának házából és közölték: „Meghalt a lányod.

Miért fárasztanád a Mestert?"

A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját: „Ne félj, csak higgy?" Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen.

Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy riadalmat, sok siratót és jajgatót látott. Bement és így szólt hozzájuk: „Mit lármáztok itt, miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik." Azok kinevették.

Ő azonban mindenkit kiharancsolt, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kísérőivel együtt bement (a helyiségbe), ahol a gyermek volt. Megfogta a kislány kezét, és azt mondta neki: „Talita kúm", ami annyit jelent: „Kislány, mondom neked, kelj föl!" A kislány azonnal fölkel, és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Azok pedig magukon kívül voltak a csodálkozástól. De ő szigorúan meghagyta, hogy ezt a dolgot senki meg ne tudja. Azután szólt nekik, hogy adjanak enni a kislánynak.

Ezek az evangélium igéi.

Vagy rövidebb forma:

+ EVANGÉLIUM Mk 5,21-24. 35b-43

Kislány, mondom neked, kelj fel!

Abban az időben:

Amikor Jézus a bárkával ismét átkelt a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köréje. Ekkor odajött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta őt, a lába

elé borult, és nagyon kérte: „Halálán van a lányom. Jöjj, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!" Erre ő elment vele. Nagy tömeg kísérte, és tolongott körülötte.

A zsinagóga elöljárójának házából jöttek és közölték: „Meghalt a lányod. Miért fárasztanád a Mestert?"

A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját: „Ne félj, csak higgy!" Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen.

Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy riadalmat, sok siratót és jajgatót látott. Bement és így szólt hozzájuk: „Mit lármáztok itt, miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik." Azok kinevették.

Ő azonban mindenkit kiharancsolt, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kísérőivel együtt bement (a helyiségbe), ahol a gyermek volt. Megfogta a kislány kezét, és azt mondta neki: „Talita kúm", ami annyit jelent: „Kislány, mondom neked, kelj föl!" A kislány azonnal fölkel, és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Azok pedig magukon kívül voltak a csodálkozástól. De ő szigorúan meghagyta, hogy ezt a dolgot senki meg ne tudja. Azután szólt nekik, hogy adjanak enni a kislánynak.

Ezek az evangélium igéi.
